

JUSTIN CONSTANTINESCU • FLOREA FIRAN
TUDOR NEDELCEA

ARHIVELE OLTENIEI

(1922—1943)

BIBLIOGRAFIE

EDITURA ȘTIINȚIFICĂ ȘI ENCICLOPEDICĂ
București, 1983

II 43610

ADDENDA

A. ARTICOLE REDACTIONALE

Primul cuvînt

E cîțva timp, ani aproape, de cînd noi, cîțiva reuniți la Cercul „Prietenilor Științei“ din Craiova, ne trudim, ca pe lîngă cele ce am făcut pînă acum pentru răspîndirea științelor, să scoatem și o publicație periodică. Ne dam foarte bine seama de nevoia ei; ne dam asemenei seama că în întreaga Oltenie se găsește atîta material documentar pentru trecutul nostru, pentru istoria neamului nostru, încit a nu stîmula și canaliza cercetările oamenilor de bunăvoie pe acest teren, ar fi fost o neierată greșală, dar ne dam și perfect seama de dificultățile nenumărate, atît de ordin material, cît și moral și intelectual, ce întîmpină azi publicațiunile în genere și în special cele cu caracter științific.

Ezitarea noastră era dar firească și, trebuie să o mărturisim, nici unul din noi n-avea curajul să-și ia asupră-și inițiativa și răspunderea unei astfel de publicații.

Deși nimic nu e schimbă azi, totuși m-am hotărât să cedeze solicitărilor unor prieteni, cari, ca și mine, văd cu mihiare ruinîndu-se, prăvălindu-se tot ce forma caracterul sau mai bine caracteristica oltenescă.

Cedează, pentru că am încredere că vom putea găsi în „trecutul“ Olteniei resursele pentru asigurarea „viitorului“ *Arhivei Olteniei*, cedează, pentru că toți „Prietenii științei“ care sunt și ai mei, și al căror nume îmi fac o plăcătă datorie de a-l nota mai departe, m-au asigurat de colaborarea lor; cedează, pentru că distinsi profesori și specialiști olteni: Șt. Ciuceanu-Craiova, T. Bulat — R. Vilceș, Al. Bărcăcilă — T.-S. Severin și C. Fortuneșcu — Craiova, primesc să se asociază cu mine la conducerea acestei publicațiuni.

Îmi socotesc în atari împrejurări sarcina mai ușoară și numele-mi pe copertă apare mai mult ca un simbol de încredere și de muncă decît de superioară competență.

Ce se va publica în *Arhivele Olteniei*? — Tot ce interesează Oltenia. Atît cercuri asupra trecutului, cît și manifestațiile culturale și de viață oltenescă din prezent. Dealtfel pentru edificarea celor ce n-ar fi primit apelul în care se schiță scopul nostru, îl reproducem aci mai jos.

Înseamnă însă aceasta că ne vom limita numai la publicații referitoare exclusiv la Oltenia? Desigur că nu; suntem o părticică dintr-un tot, o regiune dintr-o țară, și tot ce atinge țara, toate progresele științei, toate mișcările și manifestările sociale ne ating și pe noi; regionalism nu înseamnă exclusivism.

Asemenea nu vom exclude subiectele care, fără a trata chiar despre Oltenia, sunt totuși o manifestare a spiritului oltenesc, și vom reproduce cu bucurie tot ce se va mai scrie, cu privire la Oltenia, și de către alții decît olteni.

Dr. Ch. Laugier.

A. O., I, nr. 1, ian. 1922, p. 1—2.

**Iată apelul nostru trimis numai cîtorva persoane și de care rugăm pe toți
cîitorii a lúa cunoștință**

Domnule,

În ianuarie 1922 va apărea în Craiova sub direcția subsemnatului, o publicație trimestrială *Arhivele Olteniei*.

Cum o însășiază numele, revista va nota toate mișările de actualitate și mai cu seamă va cerceta și publica material documentar pentru trecutul Olteniei.

Nu e colț al țării noastre, în care românismul să se fi păstrat mai curat ca grai și obiceiuri; nu e regiune din țara noastră care să se prezinte mai omogenă și sub o formă mai compact românească și a ajuns banal să se spună că Oltenia este leagănul tuturor mișărilor mari ale neamului și totuși, încetul cu încetul, spiritul de oltean, dragoste și mândria de oltean, par a se pierde, scufundindu-se în apa mai mare și mai adâncă, dar mai puțin cristalină, a României mari.

Firește că, nu pentru a turbura pe aceasta, apar *Arhivele Olteniei*, dar pentru a stimula și reînvia pe cea dintii. A fi un bun român nu exclude a fi un bun gorjan, craiovean sau mehedinean; și dacă pe lîngă mândria de a fi român cea de a fi vîlean sau calafetean ar fi mai vie, localitățile oltenești, însușirile oltenești, firea oltenească ar fi mai strălucite; aceasta spre gloria atât a Olteniei, cât și a României mari!

Cred că *Arhivele Olteniei* răspund unei nevoi și prin aceasta fac apel la toți cei ce ne pot spune lucruri interesante în privința Olteniei, să ne dea o mână de ajutor, să colaboreze la *Arhivele Olteniei*, contribuind astfel la statornicirea unei publicații, care să fie oglinda prezentului și trecutului nostru, atât pentru cei de azi, cât și pentru cei ce va să vie.

Intelectualii noștri, aflați încă între hotarele noastre, sau plecați dintre noi, ne vor fi în mod firesc colaboratori prețioși; cu deosebită plăcere putem anunța de pe acum că am și obținut adeziunea celor mai mulți și mai de seamă dintre dinșii.

Nu mai puțin prețioasă însă ne va fi și colaborarea umililor preoți, învățători, sanitari etc., cari nu-și vor fi uitat meseria lor de luminători și conducători ai satelor. Comunicările ce dinșii ne pot face asupra folclorului, asupra obiceiurilor, asupra graiului, asupra legendelor, asupra urmelor din vechime din satele d-lor, sunt contribuții foarte importante, pe care le vom primi cu recunoștință.

Nădăjdum că în Oltenia noastră, țară cu tradiție de muncă și de jertfă, se vor găsi încă destui din aceștia, cari în virtejul de lene și desfrîu ce a cuprins lumea de după război, își vor fi ferit sufletul de frigurile înveninate ale unei morale de primitiv, ce ar face să roșească chiar pe strămoșul nostru din caverne, și al cărui ideal nu este decât un stomac, un stomac plin, plin pînă la saturatie!

Rog pe cei ce vor primi aceasta, să ne răspundă cu întoarcerea poștei — primul număr trebuind să apară în curînd — dacă binevoiesc a ne da sprîjinul lor; și oricit de modestă le-ar fi contribuția, noi le mulțumim dinainte.

Dr. Ch. Laugier.

A.O., I, nr. 1, ian. 1922, p. 3—4.

Redacționale

D-lui Prof. G. D. Fortunescu

Scumpe amice,

De la înființarea *Arhivelor Olteniei* ai fost alături de mine. Secretar de redacție în primul an, stăruința ta la redacție m-a îndemnat ca, din al doilea an chiar, să împart cu tine cinstea de director al revistei. Munca, dată pe din două la început, a rămas din al treilea an asupra ta. În atari împrejurări, socotesc că pentru anul ce vine al — V-lea — se cade să-ți las nu numai munca, dar și întreaga cinstea de a conduce revista noastră. Vei fi bun dar ca, începînd cu numărul de ianuarie din 1926, să rămîni ca singur director al revistei, rezervînd pentru mine numai un mic colțisor, în care să-mi treci numele numai ca fundator.

Arhivele Olteniei azi merg bine. Au cetitori entuziaști, au colaboratori distinși, au abonamente și subvenții de sprîjin. Avîndu-te și pe tine ca director, am convinserea că vom pași tot înainte, tot mai departe și tot mai bine.

În ce mă privește, dacă renunț la calitatea de director, nu renunț firește, la cea de colaborator. Munca atît cit mi-e disponibilă și sufletul întreg, rămîn tot legate de revista ce-am înființat cu drag și entuziasm, și oricînd de altfel ar mai fi vreo dată nevoie — ceea ce nu cred — de sprîjinul meu, îl vei găsi totdeauna întreg.

Împreună cu cele mai bune urări pentru revistă, te rog a primi, scumpul meu amic, încredințarea sentimentelor mele afectuoase.

Dr. Ch. Laugier.

Potrivit scrisoarei ce reproduc mai sus, — al cărui cuprins măgulitor mă răspălește pentru truda de a fi condus doi ani revista noastră — de la 1 ian. 1926 voi lua singur direcția *Arhivelor Olteniei*.

Mulțumesc prietenului meu pentru cinstea ce-mi face, lăsîndu-mi întreagă sarcina și onoarea aceasta. Ceea ce am făcut eu poate că și un altul ar fi făcut-o; ceea ce a făcut dinșul însă, concepînd cadrul și orientarea acestei publicații, și mai ales cîtezînd a scoate o astfel de revistă în vremuri ca acele în care trăim, — spuneti: că și-ar fi găsit oare care să încerce aşa ceva?

Cu expunerea acestei recunoașteri și a sentimentelor mele de afecțione pentru vechiul meu amic și colaborator prețios, vom urma drumul nostru tot alături și de aici înainte.

C. D. Fortunescu

A.O., VI, nr. 21—22, sept.—dec. 1925, p. 531.

Cuvînt înainte

Deschizînd această nouă rubrică a *Arhivelor Olteniei*, nu avem gîndul de a face concurență celor trei valoroase publicații literare din localitate: *Ramuri*, *Năzuință* și *Flamura*. Fiecare din acestea își are rostul ei și aportul ei, cu o specială coloratură artistică, literară, critică, sau informativă. Cititorii, după gustul orișicărui, vor

găsi negreșit în paginile pomenitelor reviste căte ceva care să le placă, și adesea să-i și instruiască.

Altceva vrem noi. În locul unei vitrine în care s-ar expune produsele literare și artistice ale celor cinci continente — opere indigene ca și exotice, originale ca și imitații —, noi vrem să înfățișăm în această rubrică exclusiv producțuni ale sufletului nostru oltenesc, în ceea ce acest suflet poate avea mai frumos și mai caracteristic.

Dealtele, integrind literatura și artele în cadrul regionalismului nostru cultural, nu facem alt decât să realizăm un punct mai mult din programul nostru inițial.

Dar, — ne poate întreba cineva, — dacă este un suflet românesc ca o entitate deosebită, cu atributele sale speciale, se poate zice, oare, că este și un suflet oltenesc, cu o anumită nuanță particulară, specific oltenească?

Noi credem hotărît că el există. Insesizabil pentru străin, el se învederează ochiului românesc în dozajul cutător calități precumpăratoare și ceva cusruri, care intră în contextura sufletească a băstinașului dintre Dunăre, Olt și Carpați. Iată, simțitor, îndrăsnit și sincer într-un grad învederat superior fraților din celelalte regiuni, olteanul este și mai tradiționalist decât ceilalți.

Indiferent de cauzele care ar explica această stare de fapt, cert este că Oltenia este colțul de țară [...] care și-a păstrat cel mai bine caracterul său românesc. Sufletul oltenesc există aici. [...]

Sufletul acesta oltenesc, aplicat spre artistice îndeletniciri, s-a manifestat în trecut ca și în timpul de față în literatură și în arte. Ceea ce ne propunem noi, prin înființarea acestei rubrici, este să oferim cititorilor un mănușchi de flori adunate de pe plaiurile noastre — și nu orhidee — un coș cu poame culese din grădinile noastre — și nu banane de pe alte meleaguri — ; vrem flori și poame care să fie roade ale acestui pămînt oltenesc.

Astfel fiind gindul nostru, firește că scriitorii și artiștii ce au și se înfățișă în paginile acestea vor fi numai olteni, fie de baștină fie statonicii aici la noi.

Deopotrivă respectuoși de bunele tradiții literare și bucurosi primitorii de orice inovațiu fericită, noi nu punem operelor ce vom publica, decât o singură restricție: să nu jignească nici bunul simț, nici bunul gust, care, în ciuda cutător estetici ultramoderni, există. Căci dincoace de proza de tavernă și de poezia de ospiciu, este, socotim, destul loc pentru o literatură sănătoasă, sănătoasă ca sufletul oltenesc.

Cit privește atitudinea critică a acestui organ literar, ea nu poate fi decât cea indicată de locul și de rostul nostru aici. Departe de București, unde gloriile de o zi se fac și se desfac după raporturile personale pe care le au între dinșii — azi de un fel, miine de altul — scriitorii și artiștii; neavând legături de nici un fel cu cenaclele și bisericuțele oamenilor de litere și ale artiștilor capitalei; noi socotim a avea un foarte apreciabil avantajiu asupră-le. De la distanță de unde privim lucrurile, deslegați de orice alte considerații decât acele ale unei aprecieri obiective, fără preconcepții intenții agresive împotriva cuiva sau a ceva, dar mai degrabă îndemnați spre binevoitoare incurajare a tot ce urmărește o sinceră și cinstită realizare artistică, — credem că vom putea judeca că mai nepărtățitor opera în sine, ca și pe artist. Și aceasta vom încerca cu toată sinceritatea și cu toată rîvna să o facem. Iar dacă vom greși vreodată, cel puțin buna credință și buna intenție nu ne va putea-o tăgădui nimeni.

C. D. Fortunescu

A.O., VI, nr. 28—30, ian.—apr. 1927, p. 109—110.

Cuvînt înainte

Împrejurările dușmane prin care am trecut, în timpul unui război cu atit de grele urmări pentru țară, ne-au pus în neputință de a scoate revista noastră pe anii 1944 și 1945. Scumpirea excesivă a prețului hîrtiei și tiparului pe de o parte, iar pe de alta enormă povară ce au pus-o pe umerii noștri neplata abonamentului a mai mult de jumătate din acel cără s-a trimis această publicație în 1942 și 1943 explică de ce *Arhivele Olteniei* apar de data aceasta cu o atit de mare întârziere și pe trei ani laolaltă. Cititorii noștri puțini și credincioși, cei mai mulți tot atit de săraci ca și noi, ne-o vor ierta, fiindcă ne vor înțelege mai bine ca alții.

Cu sfîrșitul lui 1946 se împlinesc 25 de ani de când a luat ființă revista noastră. Jubileul ei de argint și pentru noi sărbătoresc prilej de mulțumire sufletească, simțăm în care se amestecă nu puțină înduioșare; căci el ne recheamă gîndul, cu un pătrar de veac înapoi, la intemeierea acestei publicații și la acei cari au pornit la drum alătarea de noi din capul locului, ca și la cei cari s-au alipit mai tîrziu grupările noastre, dar cari azi nu mai sunt.

Arhivele Olteniei a apărut în ianuarie 1922 ca revistă regională, clocită în cîibul societății „Prieteni științei“ dar independentă de aceasta, sub direcția unui regretatul Dr. Charles Laugier, căruia se datorează inițiativa și primul impuls întru realizarea scopului care ne-a strîns la un loc și ne-a insuflat în acele zile.

În fruntea numărului 1 al *Arhivelor Olteniei*, în al său *Primul cuvînt*, directorul periodicului nostru lămurea dintrun început că în programul ce ne-am propus să-« publicarea a tot ce interesează Oltenia, atît cercetări asupra trecutului, cît și manifestațiile culturale și de viață oltenească din prezent »; iar profesorul N. Iorga semna articolul: *Regionalism oltean*, care se încheia recomandindu-ne „o îngrijire deosebită față de toate amintirile unui trecut particular...“, conservarea cu pietate a monumentelor și stringerea, publicarea urmelor scrise în care să se oglindească în toate domeniile viață regiunii. Și regionalismul e, desigur, nu un mijloc de paradă, ei un îndemn spre muncă, spre acea spornică muncă în hotare bine definite, care poate transforma orașe sacrificiate, provincii neglijate, populații părăsite, în factori energici de temeinică dezvoltare a poporului românesc“.

Programul acesta am ținut să-l urmăram și l-am urmat pe cit mai de aproape ne-a fost cu putință, el fiindcă neindrumător în tot timpul.

Dintre ostenitorii întru ale istoriei pămîntului și neamului românesc din Oltenia, cari au onorat cu scrisul lor paginile publicației noastre, rînd pe rînd ne-au lăsat, trecind la cele veșnice, în curgerea acestor 25 de ani, doctorul Charles Laugier inspector general sanitar, profesorul Ștefan Ciuceanu, decanul Baroului Doljean, Dem. D. Stoinescu din orașul nostru, profesorii universitari Ion Bianu, G. Bogdan-Duică, G. Vâlsan, Mihail Săulescu, Nicolae Iorga, Ilie Minea, Ion Andrieșescu și I. Popescu-Voitești, apoi slavistul Stoica Nicolaescu, genealogistul Ion C. Filitti, C. V. Obudeanu, C. N. Mateescu, Ion I. Vladăianu, Avram Vasulescu, d-na Maria I. Glogoveanu și cuviosii preoți Tudor Bălășel și D. Lungulescu, precum și G. Poboran din Slatina, profesorii Aurel Mircea și Constatin Lăcrîteanu, iar acum în urmă tinerei mult promițători Dragoș P. Petroșan și Nicolae Lazăr. Dintre colaboratorii rubricilor literară și folclorică s-au săvîrșit din viață în același răstimp Gib. I. Mihăescu, N. Milcu, doamnele Eugenia Fl. Ionescu (Ada Umbră), Florica Eug. Ionescu (Doina Bucur) și Ana Dr. Culcer, ca și Constatin I. Goga, Gheorghe Catană din Banat, Ștefan St. Tuțescu și Ion N. Popescu. Pentru toți aceștia, unii dintre ei ctitori de iznoavă și toți prietenii pînă la urmă ai „Arhivelor Olteniei“ —, îndreptăm în ceasul de față un pios gînd de recunoștință.

Nu mai puțin simțem recunoșcători celor rămași, cu voia Domnului, între noi, cari ne-au încurajat și ne-au sprijinit cu generozitate acordindu-ne prețioasa domniilor

lor colaborare, și pe care, cu mijloacele noastre modeste nu le-o putem plăti decât cu încredințarea sentimentelor de gratitudine ce le exprimă și aci.

Mulțumim de asemenea cu deosebită recunoștință celor cari ne-au făcut cu puțință tipărirea primei părți a volumului acesta, acordind o subvenție *Arhivele Olteniei*. Numele domniilor lor se vor vedea la finele părții a doua a volumului.

Volumul de față se trage numai în 400 de exemplare. El nu va fi trimis decât puținilor noștri abonați (vreo 80 cu toții) cari sunt în curenț cu plata abonamentului pe trecut.

Ca schimbare în economia generală a revistei, anunțăm că am renunțat la rubrica „Oltenia literară și artistică”, sperînd însă că vom scoate deosebit, ca un supliment al acestei publicații: „Arhivele literare și artistice ale Olteniei”.

Arhivele Olteniei

A.O., XXIII—XXV, nr. 131—148, ian. 1944—dec. 1946, p. 1—2.

B. DESCRIEREA SUMARĂ A COLECȚIEI REVISTEI „ARHIVELE OLTENIEI“ (1922—1943)

Anul I (1922), 4 numere, 452 p., publicație trimestrială, sub direcțunea dr. Ch. Lauzier. Comitetul de conducere: St. Ciuceanu, prof. (Craiova), T. Bulat, prof., (Rm. Vilcea), Al. Bârcăcilă, prof., (Tr. Severin); secretar de redacție: C. D. Fortunescu, prof., (Craiova). Rubrici: *Articole, Comunicări și documente, Cronica științifică, Recenziile, Oltenia culturală* (cu nr. 2—3). Redacția și administrația: str. General Florescu, nr. 20. Editura Scrisul românesc S.A., Craiova. Nr. 1, ian., nr. 2—3, iun., nr. 4 dec.

Anul II (1923), 6 numere, 512 p., apare la două luni, sub direcțunea dr. Ch. Lauzier și prof. C. D. Fortunescu. Comitetul de redacție: Al. Bârcăcilă, T. G. Bulat, Ilie Constantinescu (Caracal), N. G. Dinculescu (Craiova), C. Gerotă (Calafat), N. Plopșor (C. S. Nicolaescu-Plopșor-Plenița). Începînd cu nr. 8, o nouă rubrică: *Oltenia preistorică*. Cu nr. 10 „publicație bimestrială“. Redacția: str. Libertății nr. 25; ad-ția: Str. General Florescu, nr. 20, Craiova. Editura Scrisului românesc S.A. Nr. 5, ian.—febr., nr. 6, mart.—apr., nr. 7, mai—iun., nr. 8, iul.—aug., nr. 9, sept.—oct., nr. 10, nov.—dec.

Anul III (1924), 6 numere, 576 p. Din numerele 14, 15, 16, lipsește rubrica *Oltenia preistorică*. Redacția și administrația la aceeași adresă, idem editura. Nr. 11, ian.—febr., nr. 12, mart.—apr., nr. 13, mai—iun., nr. 14, iul.—aug., nr. 15, sept.—oct., nr. 16, nov.—dec.

Anul IV (1925), 6 numere, 538 p. *Delegat cu conducerea revistei: C. D. Fortunescu.* Noi membri în comitetul de redacție: C. I. Karadja (Grumăjești, Neamț, apoi Stockholm), C. V. Obedeanu (Buc.), Tr. Simu (Lugoj), D. Izvericeanu (Oravița), R. S. Molin (Oravița), G. Mil-Demetrescu (Craiova), D. D. Stoenescu (Craiova), M. Roska (Cluj), Lucian Costin (Caransebeș), I. C. Băcilă (Buc.). Rubrici noi: *Oltenia folclorică, Oltenia naturalistă*. Rubrica *Oltenia preistorică* apare sub titlu *Oltenia arheologică*. Din nr. 20 lipsește rubricile: *Oltenia naturalistă* și *Oltenia arheologică*. Redacția și ad-ția: str. Jules Michelet, nr. 2. Editura Scrisul românesc S. A., Craiova. Nr. 17, ian.—feb., nr. 18—19, mart.—iun., nr. 20, iul.—aug., nr. 21—22, sept.—dec.

Anul V (1926), 6 numere, 468 p. Director: C. D. Fortunescu; Fondator: dr. Ch. Lauzier. Noi membri în comitetul de redacție: Raul I. Călinescu (Cluj), G. Catană (Brebu, Banat), C. N. Mateescu (Rm. Vilcea), M. Theodorian-Carada (Buc.), St. St. Tuțescu (Balota, Dolj). Rubrică nouă: *Oltenia istorică* (documente, inscripții). Din nr. 23 lipsește *Oltenia naturalistă*, iar din nr. 27 *Oltenia arheologică*. Începînd cu nr. 23, odată cu retragerea dr. Ch. Lauzier, dispără *Cronica științifică*. Redacția și ad-ția aceeași adresă, idem editura. Nr. 23, ian.—febr., nr. 24, mart.—apr., nr. 25—26, mai—aug., nr. 27, sept.—oct., nr. 28, nov.—dec.

Anul VI (1927), 6 numere, 506 p. Noi membri în comitetul de redacție: T. Bălășel (Ștefănești, Vilcea), I. B. Georgescu (Craiova), C. Lăcăreanu (Tr. Severin), Iuliu Moisil (Buc.), Al. A. Vasilescu (Tîrgoviște), arh. A. Vincenz (Craiova). Începînd cu

numerele 29–30, două rubrici noi: *Figuri istorice oltene și Oltenia literară-artistică*. Nr. 29–30, ian.–apr., nr. 31 mai–iun., nr. 32–33, iul.–oct., nr. 34, nov.–dec. *Anul VII (1928)*, 6 numere, 578 p. Un nou membru în comitetul de redacție: slavistul Stoica Nicolescu. Din nr. 36–37–38, lipsește rubrica: *Oltenia literară-artistică*. Din nr. 36 și *Oltenia arheologică*. Nr. 35, ian.–febr., nr. 36., mart.–apr., nr. 37–38, mai–aug., nr. 39–40, sept.–dec. *Anul VIII (1929)*, 6 numere, 556 p. În nr. 41–42 reapare *Oltenia preistorică*. În nr. 43–44 lipsește: *Oltenia naturalistă*, *Oltenia folcloristică*, *Oltenia literară-artistică*, *Oltenia culturală*. Începînd cu același număr dispare rubrica *Figuri istorice oltene*, susținută de C. V. Obedeanu. Nr. 41–42, ian.–apr., nr. 43–44 mai–aug., nr. nr. 45–46 sept.–dec. *Anul IX (1930)*, 6 numere, 480 p. Din nr. 47–48 lipsește *Oltenia naturalistă*. Noi membri în comitetul de redacție, începînd cu nr. 49–50: Sică Georgescu (Craiova), A. Sacerdoteanu (Buc.), Emil Virtosu (Buc.), I. V. Cârnea (Buc.). Din același număr lipsește *Oltenia culturală*. Nr. 47–48, ian.–apr., nr. 49–50, mai–aug., nr. 51–52, sept.–dec. *Anul X (1931)*, 6 numere, 500 p. Începînd cu nr. 53, noi membri în comitetul de redacție: Gr. Florescu (Buc.), și M. Popescu (Buc.), iar cu nr. 54, M. D. Ioanid (Craiova). Începînd cu nr. 53 dispare rubrica *Oltenia naturalistă*, din nr. 54 și 55–58 lipsește *Oltenia folcloristică*. Nr. 53, ian.–febr., nr. 54–55, mart.–iun., nr. 56–58, iul.–dec. *Anul XI (1932)*, 6 numere, 428 p. Începînd cu nr. 59–60, doi membri noi în comitetul de redacție: I. Donat (Craiova), și I. C. Filitti (Buc.). Din același nr. lipsește rubricile *Oltenia arheologică*, *Oltenia culturală*, *Oltenia literară-artistică*. Din nr. 61–62 lipsește rubricile: *Oltenia culturală* și *Oltenia literară-artistică*, iar din nr. 63–64: *Oltenia arheologică*, *Oltenia literară-artistică*; *Oltenia folcloristică* dispare începînd cu nr. 63–64, și nu mai apare decîn în nr. 107–112 (1940), 113–118 (1941) și 119–124 (1943). Nr. 59–60, ian.–apr., nr. 61–62, mai–aug., nr. 63–64, sept.–dec. *Anul XII (1933)*, 6 numere, 478 p. Începînd cu nr. 65–66 apar noi membri în comitetul de redacție: I. Atanasescu (Craiova), D. Berciu (Buc.), D. Tudor (Caracal). Din nr. 65–66 și 69–70 lipsește rubrica *Oltenia arheologică*, din nr. 67–68 *Oltenia literară-artistică*. Nr. 65–66, ian.–apr., nr. 67–68, mai–aug., nr. 69–70, sept.–dec. *Anul XIII (1934)*, 6 numere, 538 p. Începînd cu nr. 71–73, nu mai apare mențiunat comitetul de redacție. Nr. 71–73, ian.–iun., 74–76, iul.–dec. *Anul XIV (1935)*, 6 numere, 558 p. Nr. 77–78, ian.–apr., nr. 79–82, mai–dec. *Anul XV (1936)*, 6 numere, 546 p. Din nr. 86–88 lipsește rubrica *Oltenia literară-artistică*. Nr. 83–85, ian.–iun., nr. 86–88, iul.–dec. *Anul XVI (1937)*, 6 numere, 490 p. Începînd cu nr. 92–94 dispare rubrica *Oltenia arheologică*. Începînd cu nr. 89–91 pînă la închidere, *Arhivele Olteniei* apar în Editura Ramuri din Craiova. Nr. 89–91, ian.–iun., 92–94, iul.–dec. Anul 1937 are și un *Indice* de 26 p. *Anul XVII (1938)*, 6 numere, 464 p. Nr. 95–96, ian.–apr., nr. 97–100, mai–dec. *Anul XVIII (1939)*, 6 numere, 538 p. Din nr. 104–106 lipsește rubrica *Oltenia literară-artistică*. Redacția și ad-ția: str. Negru Vodă nr. 11. Nr. 101–103, ian.–iun., nr. 104–106, iul.–dec. *Anul XIX (1940)*, 6 numere grupate într-un singur volum, 416 p. La sfîrșit mențiunea: „Tipărirea acestui volum, începută la 15 ian. 1940, s-a terminat la 15 mart. 1941.” Nr. 107–112, ian.–dec. *Anul XX (1941)*, 6 numere grupate într-un singur volum, 378 p. Începînd cu acest an, rubricile se disting numai în cuprins ori în „sumarul” de la început cu trei rubrici: *Oltenia istorică*, *Oltenia folcloristică*, *Oltenia literară și artistică*. Nr. 113–118, ian.–dec. *Anul XXI (1942)*, 6 numere grupate într-un singur volum, 454 p. Nr. 119–124, ian.–dec. *Anul XXII (1943)*, 6 numere grupate într-un singur volum, 436 p. Nr. 125–130, ian.–dec.

C. DATA APARIȚIEI NUMERELOR

I (1922)

Publicație trimestrială
nr. 1, ian.
nr. 2–3, iun.

nr. 4, dec.

II (1923)

Apare la două luni.
nr. 5, ian.–febr.
nr. 6, mart.–apr.
nr. 7, mai–iun.

nr. 8, iul.–aug.
nr. 9, sept.–oct.
nr. 10, nov.–dec.

III (1924)

Apare la două luni.
nr. 11, ian.–febr.
nr. 12, mart.–apr.
nr. 13, mai–iun.

nr. 14, iul.–aug.
nr. 15, sept.–oct.
nr. 16, nov.–dec.

IV (1925)

Apare la două luni.
nr. 17, ian.–febr.
nr. 18–19, mart.–iun.

nr. 20, iul.–aug.
nr. 21–22, sept.–dec.

V (1926)

Apare la două luni.
nr. 23, ian.–febr.
nr. 24, mart.–apr.
nr. 25–26, mai–aug.

nr. 27, sept.–oct.
nr. 28, nov.–dec.

VI (1927)

Publicație bimestrială
nr. 29–30, ian.–apr.
nr. 31, mai–iun.

nr. 32–33, iul.–oct.
nr. 34, nov.–dec.